

NA ŠKOLIENKINEJ LÚKE

JESEŇ

Prišla jeseň. Príroda zafarbila všetky na . chcela tú krásu vidieť z výšky, a tak krúžila na lúkou. A čo nevidí?

 si pred zimou opravuje strechu na . vymieňa na svojom obchode staré za nové, aby mu dnu vietor nenafúkal sneh. Aj

strká na obločnicu stočený . Tak jej nebude z utekať teplo.

No a usilovne chystá na zimu. Sebe i .

Ako tak pozorovala svojich kamarátov, takmer narazila do niečoho strašného! Malo to veľké , cerilo to , hralo to všetkými farbami a poletovalo to v povetrí.

„Pomóc! !“ kričala.

Raz sa tak už naľakala poprezliekaných kamarátov, ale to bolo na fašiangy.

Toto čudo sa len vyškieralo a vo vetre sa vlnilo ako rozbúrené .

„ , neboj, to je len obyčajný papierový ! Pod', aj my si takého môžeme spolu urobiť!“ volal na ňu

a usmieval sa. sa lepšie prizrela... A naozaj! Bol to skutočne !

„Ach, či som ja len bojko!“ smiala sa sama na sebe. A potom už rovno letela

pre a . Jej a Kolomeľov bude určite krajší!